

АНАЛІЗ СТАНУ АРХІТЕКТУРИ ОБ'ЄКТІВ НАФТОГАЗОВОГО КОМПЛЕКСУ НА ТЕРИТОРІЇ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ

Вже більше ста років нафта і газ залишаються найважливішим джерелом енергії, яку споживає людство. Використання цих ресурсів зумовило економічний та індустріальний розвиток країни та значний попит на продукти даної промисловості. Тому питання розвитку ринку нафтогазової промисловості є актуальним на сьогоднішній день та потребує подальшого аналізу та вдосконалення.

Вигідне географічне розташування України на основних шляхах транспортування нафти і газу від найбільших у світі газовидобувних регіонів Росії, Центральної Азії та Близького Сходу до основних споживачів цього газу – країн Західної, Центральної та Східної Європи визначає надзвичайно важливу роль ГТС як транзитної системи. За обсягом транзиту Україна впевнено займає перше місце в світі.

Дослідження Ігоря Мельника свідчать про те, що територія Східної Галичини на теренах України займає 47,2 тисячі кв. км і складається з трьох областей – Львівської, Івано-Франківської та Тернопільської (без Кременецького, Ланівецького та Шумського районів, які треба враховувати як частину Волині).

Під час дослідження та аналізу архітектури об'єктів НГК на території Східної Галичини можна виділити кілька груп підприємств (Рис. 1):

1. Функціонуючі підприємства, які перебувають у доброму стані. До таких належать: компресорна станція «Богородчани» (с.м.т. Богородчани, Івано-Франківська область), Долинський газопереробний завод (м. Долина, Івано-Франківська область), Більче-Волицько-Угерське ПСГ (Львівська область).

2. Частково функціонуючі підприємства, які перебувають у задовільному стані. На даний час на підприємствах проводиться реконструкція будівель, споруд чи обладнання. Для прикладу: Надвірнянський нафтопереробний завод (м. Надвірна, Івано-Франківська область) та ВАТ «Нафтопереробний комплекс Галичина» (м. Дрогобич, Львівська область).

3. Нефункціонуючі підприємства. На території таких підприємств розташовані напівзруйновані будівлі та споруди в аварійному стані. Для прикладу: Львівський газовий завод, 1858 р. (м. Львів), Печеніжинський нафтоперегінний завод, 1882 р. (м. Печеніжин, Коломийський район, Івано-Франківська область).

4. Повністю зруйновані підприємства. На початку ХХ ст. у м. Івано-Франківську функціонували такі підприємства: нафтоперегінний

завод «Брати Габер», нафтоперегінний завод фірми «Бензонафта». А також – нафтоперегінний завод акціонерного товариства «Болехів» (м. Болехів, Івано-Франківська область), нафтоперегінний завод фірми «Гате» (с. Нижній Вербіж, Коломийський район, Івано-Франківська область).

В результаті дослідження виявлено, що на території сучасної Східної Галичини існують різні групи підприємств, технічний стан архітектури яких перебуває як в доброму, так і в зруйнованому стані. Чимало підприємств потребують консервації, реставрації та реконструкції окремих об'єктів чи навіть цілих підприємств. Нафтогазові підприємства, як цілісний організм, перебувають в постійному користуванні, а тому потребують обґрунтованого аналізу та оптимальних рішень щодо розвитку та збереження НГК.

Рисунок 1 – Аналіз стану архітектури об'єктів нафтогазового комплексу на території Східної Галичини